

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ
กรุงเทพมหานคร

FACTORS AFFECTING ON LEARNING
PROBLEMS OF THE FOURTH LEVEL,
SECONDARY GRADES 4-6 STUDENTS OF
WATNUANNORADIT SCHOOL IN
PHASICHAROEN DISTRICT, BANGKOK.

* พระมหาเดชจำลอง พุฒหอม¹
รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง²
อาจารย์นันทวิทย์ เผ่ามหานาคะ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 327 คน เป็นนักเรียนชาย 188 คน และนักเรียนหญิง 139 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : หญิง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับเพื่อน

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียน มี 6 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง บุคลิกภาพ และลักษณะทางกายภาพของการเรียน

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนवलนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 42.70

5. สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนवलนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียน ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 4.894 - .406X_9 - .257X_{13} + .089X_{10} - .016X_7$$

5.2 สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียน ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.499X_9 - .403X_{13} + .158X_{10} - .115X_7$$

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the factors affecting on learning problems of the fourth level, secondary grades 4-6 students of Watnuannoradit School in Phasicharoen District, Bangkok. The factors were divided into 3 dimensions : personal factor, family factor and learning environment factor.

The 327 samples : 188 males and 139 females were the fourth level, secondary grades 4-6 students of Watnuannoradit School in Phasicharoen District, Bangkok in academic year 2006. These students were stratified randomly from population with strata of class and gender. The instrument was a questionnaires of the factors affecting on learning problems. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among learning problems and 1 factor : gender : male at .05 level.

2. There were significantly negative correlation among learning problems and 2 factors : gender : female and learning achievement at .05 level, there were significantly negative correlation among learning problems and 4 factors : learning habits, guardians' learning support, interpersonal relationship between students and their teachers and interpersonal relationship between students and their peer groups at .01 level.

3. There were no significantly correlation among learning problems and 6 factors : class level : matthayom sukka IV, class level : matthayom sukka V, class level : matthayom sukka VI, guardians' economic level, personality and physical learning environment.

4. There were 4 factors got significantly affecting on learning problems raking from the most affecter to the least affecter were learning habits, interpersonal relationship between students and their peer groups, guardians' learning support and guardians' economic level at .01 level. These 4 factors could predicted learning problems of the fourth level, secondary grades 4-6 students of Watnuannoradit School in Phasicharoen District, Bangkok about percentage of 42.70.

5. The predicted equation of learning problems of the fourth level, secondary grades 4-6 students of Watnuannoradit School in Phasicharoen District, Bangkok at .01 level were as follows :

5.1 In terms of raw scores were :

$$\hat{Y} = 4.894 - .406X_9 - .257X_{13} + .089X_{10} - .016X_7$$

5.2 In terms of standard scores were :

$$Z = -.499X_9 - .403X_{13} + .158X_{10} - .115X_7$$

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาในรูปแบบใหม่ รวมทั้งวิธีคิด และกระบวนการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข (วิจัย วงษ์ใหญ่. 2543:69) แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นก็ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก จนกลายเป็นปัญหาที่นักเรียนต้องเผชิญในช่วงชีวิตของการเรียน เช่น ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ปัญหาการทำงานเกี่ยวกับการเรียน ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนของครู และปัญหาการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ เป็นต้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยปัญหาในการเรียนของนักเรียน เนื่องจากเห็นว่า ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะสามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางนโยบายป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีปัญหาในการเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนกับปัญหาในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของปัญหาในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

วิธีวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2549 จำนวน 1,311 คน ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้ชั้นและเพศเป็นชั้น ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 327 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัญหาในการเรียนแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และค้นหาตัวพยากรณ์ปัญหาในการเรียนโดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย แสดงว่านักเรียนเพศชายมีปัญหาในการเรียนมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชายซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีความขยัน ความตั้งใจ เอาใจใส่ต่อการเรียนน้อย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิรัชามิ กุลเพิ่มทวีรัชต์ (2547:78) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษน้อย

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : หญิง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับเพื่อน ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 เพศ : หญิง มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนหญิงมีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนหญิงมีความตั้งใจ สนใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียนมาก เพราะวัยรุ่นหญิงจะมีวุฒิภาวะด้านสังคมมากกว่าวัยรุ่นชาย จึงมีความตั้งใจเรียน ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระมหาภักดี เกตุเรน (2547:108) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์วัดช้างให้ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้

อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นนักเรียนที่ตั้งใจเรียน และเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น ขยันอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน จึงทำให้มีปัญหาในการเรียนน้อย ดังที่ ลินด์เกรน (Lindgren.1980:48-51) กล่าวว่า เหตุผลที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับวิธีปฏิบัติตนทางการเรียนร้อยละ 33 ความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 เซาว์น ปัญญาร้อยละ 15 นอกนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ

2.3 นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีมีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีความตั้งใจ เอาใจใส่ต่อการเรียน มีการวางแผนการเรียนของตนเอง รู้จักแบ่งเวลา รู้จักแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ (2525:95-98) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทักษะคิด แรงจูงใจ และนิสัยในการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97 คน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคิด แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละคน

2.4 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครองมาก มีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองที่ให้การสนับสนุนด้านการเรียนแก่นักเรียน ทั้งทางด้านวัตถุและทางด้านวาจาอย่างมากนั้น ทำให้นักเรียนมีกำลังใจและความตั้งใจในการเรียน จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริพร ดาวัน (2540:96) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัด

ลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า บรรยายากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครู มีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่นักเรียนกับครูมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน โดยที่นักเรียนมีความเคารพนับถือ เชื่อฟังครูผู้สอน ตั้งใจทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และการที่ครูให้ความสนใจต่อนักเรียน มีความเป็นกันเอง และให้ความรักความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และข้อชี้แนะแก่นักเรียนทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว สิ่งเหล่านี้จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียน ดังที่ พรหมณี (ชูชัย) เจนจิต (2538:361) กล่าวว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียนสนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

2.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน มีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกัน ทั้งในและนอกห้องเรียน โดยการช่วยเหลือพึ่งพาทิ้งกันและกันด้านการเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน มีความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ยอมส่งผลให้นักเรียนมีปัญหาในการเรียนน้อย

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียน มี 6 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง บุคลิกภาพ และลักษณะทางกายภาพของการเรียน ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียน แสดงว่า นักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีปัญหาในการเรียนน้อย ในขณะที่นักเรียนบางคนมีปัญหาในการเรียนมาก

3.2 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5 ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียน แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีปัญหาในการเรียนน้อย ในขณะที่นักเรียนบางคนมีปัญหาในการเรียนมาก

3.3 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6 ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียน แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีปัญหาในการเรียนน้อย ในขณะที่นักเรียนบางคนมีปัญหาในการเรียนมาก

3.4 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนของผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีปัญหาในการเรียนน้อย ในขณะที่นักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีปัญหาในการเรียนมาก อีกด้านหนึ่ง นักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี มีปัญหาในการเรียนน้อย ในขณะที่นักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี มีปัญหาในการเรียนมาก

3.5 บุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีปัญหาในการเรียนน้อย ในขณะที่นักเรียนบางคนที่บุคลิกภาพแบบ เอ มีปัญหาในการเรียนมาก อีกด้านหนึ่ง นักเรียนบางคนที่บุคลิกภาพแบบ บี มีปัญหาในการเรียนน้อย ในขณะที่นักเรียนบางคนที่บุคลิกภาพแบบ บี มีปัญหาในการเรียนมาก

3.6 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียน แสดงว่า นักเรียนบางคนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี มีปัญหาในการเรียนน้อย ในขณะที่นักเรียนบางคนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี มีปัญหาในการเรียนมาก

4. ปัจจัยที่มีส่งผลต่อปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยนี้

สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขต ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 42.70 ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 นิสัยทางการเรียน ส่งผลทางลบต่อปัญหาในการเรียน เป็นอันดับที่ 1 แสดงว่านักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีความตั้งใจ เอาใจใส่ต่อการเรียน มีการวางแผนการเรียนของตนเอง รู้จักแบ่งเวลา รู้จักแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ (2525:95-98) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้ และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทักษะคิด แรงจูงใจ และนิสัยในการเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97 คน พบว่า ทักษะคิด แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละคน

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลทางลบต่อปัญหาในการเรียน เป็นอันดับที่ 2 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน มีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติตนกับเพื่อนได้ถูกต้องเหมาะสม เช่น การช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่กันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านการเรียน มีความห่วงใย ใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ย่อมส่งผลให้นักเรียนมีความสุขกับการเรียนและประสบความสำเร็จในการเรียน ดังที่ คองเกอร์ (Conger and other. 1984:238) กล่าวว่า ประสบการณ์ด้านกลุ่มเพื่อนนับเป็นประสบการณ์หนึ่งที่มีความสำคัญ คือ เชื่อมโยงประสบการณ์ในครอบครัวกับการทำงานในโลกกว้าง ช่วยให้นักเรียนผ่านพ้นอุปสรรค และให้นักเรียนมีอิสระจากครอบครัว บางสถานการณ์เพื่อนช่วยเกื้อหนุนในการศึกษา สามารถเป็นกำลังใจในเรื่องทั่วไป

4.3 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ส่งผลต่อปัญหาในการเรียน เป็นอันดับที่ 3

แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครองมาก มีปัญหาในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะการให้การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองโดยการจัดซื้อจัดหา อุปกรณ์การเรียนให้แก่ นักเรียน หรือให้ทุนทรัพย์เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าอุปกรณ์การเรียนหรือเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการเรียน แต่นักเรียนนำทุนทรัพย์นั้นไปใช้จ่ายในทางที่ไม่เหมาะสม ไม่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนของตน ก็จะทำให้เกิดปัญหาในการเรียนตามมา นอกจากนี้การที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านเวลา โดยการซื้อและให้ค่าปรึกษา แนะนำการเรียน เมื่อนักเรียนมีปัญหาทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว คอยให้ความช่วยเหลือมากเกินไป สิ่งเหล่านี้อาจจะทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นการบังคับเคียดเข็ญมากเกินไป หรือเกิดความรู้สึกไม่มั่นใจไม่แน่ใจที่จะทำสิ่งต่าง ๆ คิดว่าผู้ปกครองไม่ให้ความเป็นอิสระแก่ตนในการตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ การสนับสนุนด้านดังกล่าวก็กลับจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดปัญหามากกว่า

4.4 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ส่งผลทางลบต่อปัญหาในการเรียน เป็นอันดับที่ 4 ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย แสดงว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี สามารถจัดซื้อสื่อหรืออุปกรณ์การเรียนที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีกำลังใจ เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก ทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน สามารถเรียนได้ดีและประสบความสำเร็จในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว และผู้ปกครอง สามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนา หรือหาวิธีการในการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในการเรียนแก่นักเรียน ดังนี้

1. นิสัยทางการเรียน สามารถพยากรณ์ปัญหาในการเรียนได้ดีที่สุด ดังนั้น ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรปลูกฝังนิสัยทางการเรียนที่ดีให้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนได้ฝึกอบรมหรือฝึกปฏิบัติให้รู้จักหน้าที่ของตนเอง เช่น รู้จักการวางแผนในการเรียน การ

แบ่งเวลาในการเรียน มีความตั้งใจเรียนหรือทำงานที่ครูมอบหมาย และการทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยทางการเรียนที่ดี อันจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

2. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สามารถพยากรณ์ปัญหาในการเรียน ได้ดีเป็นอันดับที่สอง ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันทั้งในระดับชั้นเดียวกันและต่างระดับบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดความสนิทสนม ความเข้าใจ ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว อันจะนำไปสู่การประสบความสำเร็จด้านการเรียนต่อไป

3. การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์ปัญหาในการเรียน ได้ดีเป็นอันดับที่สาม ดังนั้น ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรให้การสนับสนุนด้านการเรียนแก่ นักเรียนอย่างเพียงพอและเหมาะสม ทั้งการสนับสนุนด้านวัตถุ เช่น จัดซื้ออุปกรณ์การเรียนให้เพียงพอ เหมาะสมและจำเป็นต่อการใช้งาน

นอกจากนี้ ควรให้ความสนใจ เอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียนอย่างเต็มที่ คอยสอบถามถึงปัญหาที่นักเรียนประสบจากการเรียน คอยให้คำปรึกษา ชี้แนะ เมื่อนักเรียนประสบปัญหา และแสดงความยินดีเมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จหรือสามารถเรียนได้ดี สิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กเกิดกำลังใจ มีแรงจูงใจที่จะศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มความสามารถ

4. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์ปัญหาในการเรียน ได้เป็นอันดับที่สี่ ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียน และครู ควรปรึกษาร่วมกับผู้ปกครองของนักเรียน เพื่อทำความเข้าใจร่วมกัน ในการให้การสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสมพอเพียงและจำเป็นกับการเรียนและการดำเนินชีวิตของนักเรียน นอกจากนี้ควรมีการจัดกิจกรรมที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ด้านการใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด อันจะทำให้เด็กเรียนรู้จักใช้จ่ายให้พอเพียงและจำเป็นกับชีวิตการเรียนและจะส่งผลดีต่อเด็กเรียนในอนาคต

บรรณานุกรม

- พระมหาภักดี เกตุเรณ. (2547). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนวันอาทิตย์วัดช้างให้ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณี (ชูทัย) เจนจิต. (2538). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อ แกรมมี่ จำกัด.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2526, พฤษภาคม). ความหมายของหลักสูตรและการสอน. **วารสารการพัฒนาหลักสูตร**. ฉบับที่ 20 : 12 – 13.
- วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิริพร ดาวัน. (2540). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ. (2525). **รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ของวิชาเรียนและความถนัดในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล**. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bounomo, C.L. (1990, August). "The Successful and Unsuccessful Foreign Language Student : The Affective Domain." *Dissertation Abstracts International*. 51 (2) : 437 – A.
- Conger, J.J. and Anne C. Petuson. (1984). **Adolescence and Youth**. 3rd ed. Edition. New York : Harper.
- Koivo, Anne Piblak. (1983, February). "The Relationship of Student Perceptions of Study Habits and Attitudes Based on Differences in Sex, Grade and Academic Achievement". *Dissertation Abstracts International*. 43 (5) : 2624 – A.
- Lindgren, Henry Clay. (1980). **Educational psychology in the classroom**. New York : Oxford University Press.
- Yamane, Taro. (1970). **Statistic : An Introductory Analysis**. New York : Harper and Row.